

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/328/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913205668
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5913205668.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: Z. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. J., ul. P. č. XXX/XX, zastúpený splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s. r. o., so sídlom Dolný Kubín, ul. Radlinského č. 49, IČO: 36 858 501, proti odporcovi: HELIOS, s. r. o., so sídlom Ludrová č. 267, IČO: 31 605 257, zastúpený splnomocneným zástupcom FIAČAN & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Liptovský Mikuláš, ul. M. Pišúta č. 936/16, IČO: 36 861 251, o zaplatenie sumy 5.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 9C/110/2013-92 zo dňa 24. februára 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporca je **p o v i n n ý** nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia v sume 226,76 eur k rukám Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s. r. o., so sídlom Dolný Kubín, ul. Radlinského č. 49 a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Ružomberok rozsudkom č. k. 9C/110/2013-92 zo dňa 24. 02. 2014 zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 5.000 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5.000 eur od 31. 12. 2012 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. Navrhovateľovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 300 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 1.429,73 eur, ktoré mu je odporca povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, spoločnosti Advokátska kancelária JUDr. Škerda, s. r. o., a to do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že v nadväznosti na požičanie sumy 5.000 eur navrhovateľom odporcovi bol následne s odstupom dvoch až troch týždňov (podľa tvrdenia odporcu jedného týždňa) vyhotovený príjmový pokladničný doklad, na ktorom ako prijímateľ sumy 5.000 eur figuruje samotný odporca a ako odovzdávateľ predmetnej sumy je uvedený navrhovateľ, a to ako fyzická osoba a nie ako konateľ spoločnosti TABERNUS, s. r. o. V tejto súvislosti poukázal na to, že predmetný príjmový pokladničný doklad vypisoval samotný konateľ odporcu, a teda v čase jeho vypisovania aj s poukazom na dlhoročnú podnikateľskú činnosť odporcu (v stavebníctve podniká od r. 1996) musel tento rozlišovať subjekt, od ktorého predmetné finančné prostriedky prevzal. V prípade, ak by sa jednalo o doklad týkajúci sa spoločnosti TABERNUS, s. r. o., tak mu nič nebránilo na uvedenom doklade uviesť pri mene navrhovateľa dodatok „konateľ spoločnosti TABERNUS, s. r. o.“.

K obrane odporcu, že v tom čase bol v obchodnoprávnom vzťahu so spoločnosťou TABERNUS (odporca v postavení zhotoviteľa vykonával pre s. r. o. TABERNUS ako objednávateľa stavebné práce na diele „Drevenice pod Salatinom II) a predmetné finančné prostriedky prevzal od navrhovateľa ako zálohu na práce bagra na uvedenom diele (keď samotný údaj na príjmovom pokladničnom doklade „záloha na

práce bagra - splatnosť 30. 12. 2012“) je vyjadrením dojednania odporcu a navrhovateľa ako konateľa spoločnosti TABERNUS, s. r. o. ohľadne zúčtovania uvedenej zálohy na brací bager) súd poukazoval na to, že odporca túto sumu v rámci svojho účtovníctva nijako nezúčtoval čo nevyplýva ani z ďalších dokladov vystavených odporcom. Na túto podľa tvrdenia odporcu „zálohu“ nereflektuje ani faktúra č. 017/2012, ktorou podľa tvrdenia odporcu boli zúčtované práce predmetného bagra. Taktiež ani súpis vykonaných prác vyhotovených odporcom dňa 01. 12. 2013. Naopak súd za preukázané považoval, že finančné nároky vyplývajúce z obchodnej spolupráce medzi odporcom a s. r. o. TABERNUS boli realizované výlučne bezhotovostnými bankovými prevodmi. K obrane odporcu o nezáujme kupovať v októbri 2012 bager ale si ho iba prenajať za účelom vykonávania stavebných prác v prospech spoločnosti TABERNUS súd poukázal na výpoveď D. L., zamestnanca spoločnosti Norwit Slovakia, s. r. o. Z tejto na jednej strane síce vyplynulo, že odporca si chcel predmetné minirýpadlo iba prenajať, avšak na druhej strane taktiež aj to, že v obdobných prípadoch tak, ako to bolo aj pri uzatvorení nájomnej zmluvy s odporcom, spravidla predmetný nájomný vzťah smeroval k následnému odkúpeniu zariadenia zo strany nájomcu. Z uvedeného dôvodu sa mu javilo, že odporca už v čase uzatvorenia predmetnej nájomnej zmluvy prejavoval záujem o kúpu predmetného bagra/minirýpadla. Podľa súdu je potom pravdepodobné, že odporca už v čase poskytnutia pôžičky uvažoval o kúpe predmetného zariadenia a túto informáciu mohol ako dôvod pôžičky uviesť navrhovateľovi. Výpoveď svedkyne D. E., manželky navrhovateľa vyhodnotil ako vierohodnú lebo obsahovo plne korešpondovala s tvrdeniami navrhovateľa. Súd poukázal aj na to, že v súdnej veci nebolo rozhodné na aký účel boli predmetné finančné prostriedky odporcom použité, t. j. či boli použité za účelom prechodného financovania stavebných prác, ktoré vykonával v prospech spoločnosti TABERNUS, s. r. o. bolo rozhodné, kto a na základe akého právneho titulu mu tieto finančné prostriedky poskytol, keď zo skutkového zhodnotenia veci vyplýva, že tieto finančné prostriedky mu poskytol navrhovateľ, a to titulom pôžičky. Odporca sa podľa súdu svojou obranou snažil docieľ to, aby takýmto spôsobom vykryl možnú stratu, ktorá mu vznikla tým, že spoločnosť TABERNUS, s.r.o. mu odmietla preplatiť faktúru č. 017/2012 a uplatnila si voči nemu nároky zo zodpovednosti za vady diela. Súd mal tak preukázané, že medzi navrhovateľom v právnom postavení veriteľa a odporcom v právnom postavení dlžníka došlo k uzatvoreniu ústnej zmluvy o pôžičke ohľadom sumy 5.000 eur, ktorú sa odporca zaviazal navrhovateľovi vrátiť najneskôr do 30. 12. 2012. Pokiaľ ide o vznik predmetného dlžnícko-veriteľského vzťahu, tento vznikol reálnym odovzdaním finančných prostriedkov zo strany navrhovateľa konateľovi odporcu. Navrhovateľ tak v spore uniesol dôkazné bremeno. Pri rozhodnutí vychádzal z ust. § 489, § 491 ods. 1, § 657 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľovi súd priznal aj úroky z omeškania v uplatnenej výške keď mal preukázané, že odporca bol povinný vrátiť navrhovateľovi predmetnú pôžičku najneskôr do 30. 12. 2012 (§ 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka). Nasledujúcim dňom, t. j. 31. 12. 2012 sa dostal odporca s plnením peňažného dlhu do omeškania. Pokiaľ ide o výšku úrokov z omeškania, táto výška zodpovedá § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31. 01. 2013 v spojení s § 10c a teda predstavuje výšku o 8 percentuálnych bodov vyššiu ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (0,75 % ročne). O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že priznal navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie a bránenie práva proti odporcovi, ktorý úspech vo veci nemal. Účelne vynaložené trovy konania navrhovateľa predstavovali zaplatený súdny poplatok za návrh na začatie konania v sume 300 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 1.429,73 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu. Napadnutý rozsudok nie je podľa neho vecne správny, nakoľko súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a tým aj k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. Podľa odporcu súdom konštatovaný zistený skutkový stav veci nezodpovedá vykonaným dôkazom. Za potrebné považoval poukázať na skutočnosť, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia predmetnej sumy titulom vrátenia pôžičky. Ako relevantný dôkaz však súdu predložil príjmový pokladničný doklad zo dňa 20. 10. 2012. Vystavenie takéhoto príjmového pokladničného dokladu nebolo medzi účastníkmi sporné. Sporná bola skutočnosť, či peňažné prostriedky prijaté odporcom na základe tohto dokladu sú pôžičkou alebo zálohou na práce bagra a či sú odporcom prijaté od navrhovateľa, ako fyzickej osoby, alebo od navrhovateľa, ako konateľa spoločnosti TABERNUS, s. r. o. Odporca v tejto súvislosti uviedol, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že najskôr došlo k reálnemu poskytnutiu mu predmetných peňažných prostriedkov vo výške 5.000 eur a že až následne (s odstupom dvoch až troch týždňov - tvrdenie navrhovateľa, resp. s odstupom jedného týždňa - tvrdenie odporcu) bol vyhotovený predmetný príjmový pokladničný doklad zo dňa 20. 10. 2012. Je teda zrejmé, že

strany pri vyhotovení tohto príjmového pokladničného dokladu prejavili písomne vôľu upraviť si svoje vzájomné zmluvné vzťahy týkajúce sa už predtým poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 5.000 eur. Preto je nevyhnutné tento právny úkon vykladať podľa obsahu prejavenej vôle zachytenej v príjmovom pokladničnom doklade zo dňa 20. 10. 2012 (s použitím výkladových pravidiel uvedených v § 35 Občianskeho zákonníka). Z tohto dokladu, vychádzajúc z jednoznačných jazykových (písomných) vyjadrení, absolútne nemožno vyčítať akékoľvek náležitosti zmluvy o pôžičke. Práve naopak, ako účel poskytnutia peňažných prostriedkov je uvedené „záloha na bager“. Keďže strany pristúpili k vyhotoveniu príjmového pokladničného dokladu až s odstupom času, je zrejmé, že tak urobili po zrelej úvahe a že takto prejavená vôľa zodpovedá ich skutočnej vôli. Tvrdenia navrhovateľa sú teda v príkrom rozpore s ním prejavenu vôľou. Odporca považoval za potrebné poukázať na to, že príjmový pokladničný doklad síce vypísal a vystavil (podpísal) on (a prejavil ním vôľu prijať peňažné prostriedky ako zálohu na bager), avšak tento doklad je adresovaný navrhovateľovi, ktorý ho prijal a akceptoval (tým že ho doložil ako doklad k žalobe o prijatí peňažných prostriedkov odporcom), čím akceptoval odporcom prejavenu vôľu prijať peňažné prostriedky ako zálohu na bager. Nie sú teda vierohodné tvrdenia navrhovateľa a ním navrhutej svedkyne D. E., ktorá je navyše v osobnom vzťahu s navrhovateľom.

V rozpore s takýmito nepochybnými prejavmi vôle nie je ani skutočnosť, že strany v príjmovom pokladničnom doklade uviedli údaj splatnosti dňom 30. 12. 2012 (súd tento údaj vyhodnotil ako nelogický vo vzťahu k zálohovej platbe - str. 3 prvý odsek napadnutého rozsudku). Aj pri zálohe na práce je medzi podnikateľmi bežné, že je uvedený údaj, kedy bude táto záloha vysporiadaná, teda zaúčtovaná. Údaj o splatnosti na predmetnom príjmovom pokladničnom doklade je presne takouto dohodou o zúčtovaní zálohy.

Ďalej odporca uviedol, že jeho tvrdeniam korešpondujú aj ďalšie vykonané dôkazy (na rozdiel od tvrdení navrhovateľa). Predovšetkým je to skutočnosť, že odporca preukázal, že vykonával pre spoločnosť navrhovateľa (TABERNUS, s. r. o.) stavebné práce (vrátane prác bagra), o čom súdu predložil jednotlivé faktúry a nájomnú zmluvu na nájom bagra. Tieto skutočnosti navrhovateľ nespochybnil. Je preto nepochybné, že predmetné peňažné prostriedky mu boli poskytnuté práve v tejto súvislosti, keďže tomu korešponduje aj údaj na príjmovom pokladničnom doklade. Taktiež nie je rozhodné, že spoločnosť TABERNUS, s. r. o., túto zálohovú platbu nezaevidovala vo svojom účtovníctve, je to jej starosťou.

Zo všetkých týchto skutočností podľa odporcu vyplýva, že predmetnú sumu prebral od navrhovateľa ako konateľa spoločnosti TABERNUS, s. r. o. Bolo to z toho dôvodu, že pre spoločnosť TABERNUS, s. r. o., vykonával stavebné práce na diele „Drevenice pod Salatínom II“ a na vykonanie týchto stavebných prác boli práve použité služby bagra, na ktoré spoločnosť TABERNUS, s. r. o., poskytla uvedenú zálohu. On nemal vykonávať práce bagra pre navrhovateľa, ako fyzickú osobu, s navrhovateľom nebol v tejto súvislosti v žiadnom zmluvnom vzťahu. Aj z týchto skutočností je zrejmé, že navrhovateľ nie je vo veci aktívne legitimovaný.

Z týchto dôvodov odporca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zmenil tak, že návrh zamietne, resp. napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zruší a vec vráti tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v písomnom vyjadrení k tvrdeniu odporcu, že právny úkon, na základe ktorého je potrebné posudzovať zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania je vyhotovenie príjmového pokladničného dokladu z 20. 10. 2012 uviedol, že tento je len účtovným dokladom, ktorý jednostranne vyhotovil odporca a nevyplývajú z neho žiadne práva a povinnosti pre zmluvné strany. Tento doklad však potvrdzuje, že zmluvnými stranami zo zmluvy o pôžičke boli navrhovateľ a odporca, a nie spoločnosť TABERNUS, s.r.o. a odporca. Zo správania odporcu (prijatú platbu 5.000 eur nijakým spôsobom nevyúčtoval, nezaevidoval ju vo svojom účtovníctve a ani ju nezahrnul do súpisu vykonaných prác vyhotoveného pre spoločnosť TABERNUS, s. r. o. ako by bol v zmysle platných účtovných a daňových predpisov povinný) vyplýva, že uvedené finančné prostriedky skutočne považoval za pôžičku od neho ako fyzickej osoby, ako to tvrdil a aj preukázal. Ním uvádzané skutočnosti v žalobnom návrhu potvrdila aj svedkyňa D. E., ktorá uviedla, že medzi ním a odporcom došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľ z ich spoločných prostriedkov požičal odporcovi sumu 5.000 eur. Podľa navrhovateľa počas celého konania odporca účelovo uvádzal rôzne skutočnosti ohľadne toho, na čo mala byť suma 5.000 eur použitá. V zápisnici z pojednávania zo dňa 24. 02. 2014 na strane 7 odporca dokonca sám potvrdil, že sa jednalo o pôžičku, pravdepodobne na prenájom bagra. V nadväznosti na tento výklad prejavu vôle odporcu ním samotným, a to, že sa jednalo o pôžičku, sa javí argumentácia uvedená v odvolaní odporcu ako nepravdivá a účelová.

Navrhovateľ preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a odporcu zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania z titulu právneho zastúpenia advokátom v sume 226,76 eur.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Okresný súd vyhovel návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi zaplata sumy 5.000 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5.000 eur od 31. 12. 2012 do zaplata z titulu uzavretej zmluvy o pôžičke.

Zmluva o pôžičke je zmluva, ktorou jedna strana veriteľ prenecháva druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu.

Navrhovateľ v konaní tvrdil, že poskytnuté peniaze 5.000 eur sú pôžičkou odporcovi, ktorú mu mal vrátiť do 30. 12. 2012 a odporca sa bránil tým, že tieto predstavujú zálohu na práce bagra pre spoločnosť TABERNUS, s. r. o., ktorej bol navrhovateľ konateľom.

Okresný súd z vykonaného dokazovania (oboznáním sa listinnými dôkazmi, výsluchmi svedkov) ustálil záver, že peňažné prostriedky boli na základne ústnej dohody poskytnuté ako pôžička odporcovi, v mene ktorého konal konateľ a ktorú sa zaviazal tento navrhovateľovi vrátiť najneskôr do 30. 12. 2012. Taktiež k došlo zo strany navrhovateľa k reálnemu odovzdaniu peňažných prostriedkov o čom svedčí príjmový pokladničný doklad vystavený dňa 20. 10. 2012.

Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s ust. § 167 ods. 2 O. s. p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Odvolanie odporcu, podľa ktorého súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tým aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, nepovažoval odvolací súd za dôvodné. Príjmový pokladničný doklad vystavený dňa 20. 10. 2012 aj podľa odvolacieho súdu preukazuje potvrdenie prijatia peňazí navrhovateľom, ktorý je označený menom a priezviskom, bydliskom p. E. Z. - O. J.. Nemôže byť preto pravdivé tvrdenie o poskytnutí peňazí navrhovateľom ako konateľom spoločnosti TABERNUS, s. r. o. Z toho dôvodu namietanie aktívnej legitímácie navrhovateľa zo strany odporcu nepovažoval za opodstatnené. Údaj o splatnosti „30. 12. 2012“ tiež potvrdzuje dátum dohody ohľadom vrátenia peňazí čo by bolo v prípade neuzatvorenia zmluvy o pôžičke údaj nelogický. Pokiaľ ide o dôvod k poskytnutiu peňazí aj svedok D. L. potvrdil, že odporca v čase uzatvorenia predmetnej nájomnej zmluvy prejavoval záujem o kúpu uvedeného minibágra, pričom v uvedenom čase nemal žiadne peniaze na zloženie zálohy v sume 5.000 eur. Zálohu zložil sume 3.300 eur koncom októbra 2012, teda v čase keď už podľa príjmového pokladničného dokladu malo dôjsť k poskytnutiu peňazí zo strany navrhovateľa. Odporca svoju obranu o prijatí sumy ako zálohy na práce bagra od spoločnosti TABERNUS, s. r. o. preto v konaní pred okresným súdom hodnoverne nepreukázal. V odvolaní zase neuviedol žiadne také okolnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania založeného na zásade úspechu navrhovateľa v spore ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi právo na ich náhradu bolo priznané. Navrhovateľ

si uplatňoval trovy konania z titulu právneho zastupovania advokátom za tieto úkony právnej služby:
- vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 29. 07. 2014 - 180,93 eur, režijný paušál 8,04 eur, DPH 37,79 eur.
Spolu suma 226,76 eur. Odvolací súd priznal odporcovi ním celkom uplatňovanú sumu ako dôvodne uplatňovanú v súlade s ust. § 1 ods. 1, 3, § 10 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/, § 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a zaviazal odporcu mu ju uhradiť k rukám splnomocneného zástupcu odporcu (§ 149 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.